

Συνέντευξη Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης Κυριάκου Μητσοτάκη, στην εφημερίδα «Εθνικός Κήρυκας»

Εφαρμόσατε δύσκολες αποφάσεις που είχαν όμως προσυμφωνηθεί πριν αναλάβετε το Υπ. Διοικητικής Μεταρρύθμισης. Ωστόσο τόσο η διαθεσιμότητα, όσο και η κινητικότητα δημιούργησαν την εντύπωση ότι έγιναν απλώς για να ικανοποιηθούν τα συμφωνηθέντα με την τρόικα και όχι οι πραγματικές ανάγκες του Δημοσίου και των ΟΤΑ. Συμφωνείτε με αυτό;

Η αλήθεια είναι ότι η χώρα έχει αναλάβει συγκεκριμένες δεσμεύσεις, τις οποίες τηρεί στο ακέραιο. Σε ό,τι αφορά την ουσία του ερωτήματός σας, σας λέω ότι το πρόγραμμα της κινητικότητας υλοποιείται με συγκεκριμένο σχεδιασμό και στόχο έχει να αποτελέσει ένα εργαλείο για την καλύτερη αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού του Δημοσίου. Χαρακτηριστικό παράδειγμα της χρησιμότητας του προγράμματος κινητικότητας είναι η επανατοποθέτηση δημοτικών αστυνομικών, που ξεκινάει αυτές τις ημέρες. Με τον τρόπο αυτό θα ενισχυθεί σημαντικά η Ελληνική Αστυνομία, αλλά και σωφρονιστικά καταστήματα, υπηρεσίες αλλοδαπών και μετανάστευσης, υπηρεσίες δίωξης του παραεμπορίου, όπως και η λεγόμενη οικονομική αστυνομία. Με την εμπειρία αυτή, δικός μας στόχος πλέον είναι να δημιουργηθεί ένας μόνιμος μηχανισμός κινητικότητας, που δεν θα περιλαμβάνει όμως ούτε προσωρινή μείωση του μισθού του υπαλλήλου ούτε δυνητική απομάκρυνσή του. Ένας μόνιμος μηχανισμός κινητικότητας που θα αντικαταστήσει το απαρχαιωμένο και εν πολλοίς αναξιοκρατικό σύστημα των μετατάξεων – αποσπάσεων.

Η κυβέρνηση εμμένει στη γραμμή όχι σε νέα οριζόντια μέτρα. Κι από την άλλη η τρόικα λέει ότι δεν έχουμε ολοκληρώσει τα συμφωνηθέντα. Θα βρεθεί, πιστεύετε, η χρυσή τομή στις διαπραγματεύσεις μέχρι το Δεκέμβριο;

Από την αρχή του Μνημονίου για πρώτη φορά το υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης δεν έχει καμία εκκρεμότητα ως προς την εκπλήρωση των υποχρεώσεων της τρέχουσας περιόδου αξιολόγησης. Εργαστήκαμε σκληρά και μεθοδικά για να είναι η χώρα συνεπής στις δεσμεύσεις της. Η εκπλήρωση των ποσοτικών στόχων μας επιτρέπει να βάλουμε στην ατζέντα τα ουσιαστικά θέματα της ποιοτικής αναβάθμισης του δημοσίου. Ένα είναι βέβαιο: κανείς δεν μπορεί να κατηγορήσει πια την Ελλάδα για κωλυσιεργία, εσκεμμένη ή μη, στον τομέα της διοικητικής μεταρρύθμισης. Το νερό έχει μπει στο αυλάκι. Εκτιμώ ότι και στα υπόλοιπα μέτωπα ορισμένες εκκρεμότητες που υπάρχουν – σε ιδιαίτερα ευαίσθητα ζητήματα – θα κλείσουν σύντομα και η κυβέρνηση θα επιτύχει να ολοκληρώσει επιτυχημένα μία ακόμα διαπραγμάτευση με τους εκπροσώπους της τρόικας.

Είπατε σε μία συνέντευξή σας ότι υπάρχει «ομερτά» στο Δημόσιο. Και έχετε επίσης δηλώσει ότι στην απονομή πειθαρχικής Δικαιοσύνης θα συνεχίσετε να είστε αυστηρός. Ωστόσο, όσο μικρό και να είναι το ποσοστό των παρανομούντων δημοσίων υπαλλήλων, επικρατεί η εντύπωση ότι πρόκειται για ένα διαχρονικό σύμπτωμα που ούτε η κρίση εξάλειψε. Υπάρχει κάποιο σχέδιο πρόληψης να

Λειτουργεί ρολόι το Δημόσιο, ώστε να μην χρειάζεται η καταστολή; Ή αν μας επιτρέπετε, ποιο το δικό σας όραμα για ένα αποτελεσματικό Δημόσιο;

Πράγματι υπήρχε μια ομερτά που τώρα σπάει. Με νομοθετικές παρεμβάσεις και άλλες πρωτοβουλίες που έχουμε αναλάβει, η πειθαρχική δικαιοσύνη λειτουργεί πλέον πιο γρήγορα και πιο αποτελεσματικά. Περίπου χίλιοι δημόσιοι υπάλληλοι βρίσκονται αυτή τη στιγμή σε αυτοδίκαιη αργία, ενώ σχεδόν 200 έχουν απομακρυνθεί από την αρχή της χρονιάς ως αποτέλεσμα της επιτάχυνσης της πειθαρχικής δικαιοσύνης. Για το ευρύτερο όραμα που έχουμε και το οποίο άμεσα θα ξεκινήσουμε να υλοποιούμε, θα σας δώσω ένα στοιχείο: Σχεδιάζουμε ένα σύστημα προαγωγών στο Δημόσιο που θα επιβραβεύει περισσότερο την αξία και λιγότερο την προϋπηρεσία. Θα πετύχουμε έτσι και την ανανέωση του Δημοσίου σε επίπεδο διευθυντικών στελεχών. Είναι μία από τις παρεμβάσεις που θα κάνουν το Δημόσιο πιο λειτουργικό.

Ακόμη και αν βγούμε από την κρίση με στατιστικά νούμερα, θα χρειαστούμε πολλά χρόνια για να εξαλείψουμε τη φτωχοποίηση που έχει υποστεί μεγάλο μέρος της κοινωνίας. Ετοιμάζεται η κυβέρνηση για ένα σχέδιο ανόρθωσης της χώρας;

Το μέχρι σήμερα μοντέλο ανάπτυξης που υπήρχε στην Ελλάδα χρεοκόπησε και μαζί του χρεοκόπησε και η χώρα. Το ζητούμενο πλέον είναι να κτίσουμε, με πρόγραμμα και σχέδιο. Πιστεύω ότι δυο είναι εκείνοι οι βασικοί πυλώνες πάνω στους οποίους πρέπει να οικοδομήσουμε για να δημιουργήσουμε ένα άλλο μοντέλο ανάπτυξης. Ο ένας είναι η δημιουργία μιας ανταγωνιστικής οικονομίας και ο δεύτερος η δημιουργία ενός αποτελεσματικού κράτους. Αυτό κάνουμε για το δημόσιο στο υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης. Κοιτάμε τις δομές, τις διαδικασίες και το ανθρώπινο δυναμικό, έτσι ώστε να φτιάξουμε ένα δημόσιο που να προσφέρει υπηρεσίες υψηλής ποιότητας στους πολίτες και στις επιχειρήσεις. Ένα δημόσιο φιλικό και αποδοτικό, που να σέβεται τα χρήματα του έλληνα φορολογούμενου. **Είστε ένας πολιτικός που έλεγε την αλήθεια πολύ πριν μας χτυπήσει η κρίση. Στην κορύφωσή της όμως έτυχε να κληθείτε να συμβάλλετε στην έξοδο από αυτή. Υπάρχει ελπίδα; Ξέρετε ο Κόσμος κουράστηκε πολύ με αυτή την κατάσταση. Και είναι έτοιμος να κλωτσήσει την καρδιάρα... Το φοβάστε αυτό; Θα δούμε κάποια ελπιδοφόρα σημάδια ώστε να μην εξαντληθεί τελείως η υπομονή του Κόσμου;**

Η κοινωνία έχει αντιμετωπίσει την κρίση με μεγάλη αξιοπρέπεια και καρτερικότητα. Οι πολίτες γνωρίζουν πολύ καλά τις κακές πρακτικές που για δεκαετίες δεν έλεγαν να εκλείψουν από κάθε φάσμα της ζωής στη χώρα μας. Την ίδια στιγμή, όμως, ένα πρόγραμμα λιτότητας έχει τα όριά του και αυτά έχουν ξεπεραστεί στη χώρα μας, όπως αποδεικνύεται από την αυξανόμενη ανεργία και την παρατεταμένη ύφεση. Είναι σαφές ότι νέα οριζόντια μέτρα ούτε μπορούν να ληφθούν, ούτε θα έχουν το παραμικρό όφελος αν ληφθούν, ούτε –το κυριότερο– μπορούν να ψηφιστούν από τη Βουλή. Από την άλλη, αυτό δεν μπορεί να είναι άλλοθι να μην προχωρήσουν οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις. Το αντίθετο θα σας έλεγα. Όταν λέμε «όχι νέα οριζόντια μέτρα» δεν εννοούμε ότι θα κοιταζόμαστε και δεν θα κάνουμε τίποτε. Η πραγματικότητα είναι ότι πολλές συμφωνημένες μεταρρυθμιστικές

δράσεις δεν έχουν προχωρήσει με την απαιτούμενη ταχύτητα και αυτό πρέπει να διορθωθεί.

Τελευταία ίσως και από ατυχή δήλωση συναδέλφου σας βουλευτή, ανακινήθηκε και πάλι το θέμα αποζημιώσεων των βουλευτών. Εσείς προσωπικά έχετε με επιστολή σας προτείνει μέτρα και για τη βουλευτική αποζημίωση και για το πόθεν έσχες και δεν εισακουστήκατε. Ως αποτέλεσμα κάποιοι μιλάνε για δυσαρμονία Βουλής και λαϊκού αισθήματος. Τι πιστεύετε;

Πριν από δύο χρόνια είχα στείλει επιστολή στους συναδέλφους μου βουλευτές, με την οποία ζητούσα να παραιτηθούμε από κάποια προνόμια, ώστε να είμαστε εναρμονισμένοι με το κοινό αίσθημα και να συμμετέχουμε - χωρίς υπερβολές και χωρίς λαϊκισμούς - στην εθνική προσπάθεια. Πράγματι, δεν είχα βρει ανταπόκριση. Ωστόσο, μόνος μου σταμάτησα να λαμβάνω τα χρήματα από τις επιτροπές της Βουλής, ενώ παρέδωσα και το αυτοκίνητου που μου είχε διατεθεί. Ως προς το πόθεν έσχες, σταθερή θέση μου είναι ότι πρέπει να παρουσιάζεται η ιστορική εξέλιξη των πόθεν έσχες. Να μπορεί δηλαδή ο πολίτης μπορεί να βλέπει το πρώτο πόθεν έσχες και το τελευταίο κάθε βουλευτή.

Η δυσπιστία ότι η Ελλάδα σιγά σιγά απομακρύνεται από την κρίση υπάρχει διάχυτη και στην Ομογένεια, που και αυτή συμπάσχει συναισθηματικά. Τι θα της λέγατε αν είχατε μπροστά σας εκπροσώπους της;

Πρόσφατα επισκέφθηκα, στο πλαίσιο των καθηκόντων μου, τις Βρυξέλλες και το Παρίσι και είχα την ευκαιρία να συναντηθώ και να συνομιλήσω με Έλληνες ομογενείς. Με εξέπληξε θετικά η ωριμότητα και η νηφαλιότητα με την οποία προσεγγίζουν την κρίση που πλήττει την πατρίδα μας, παρόλο που με διάφορους τρόπους αυτή επηρεάζει και τους ίδιους. Η ομογένεια στήριξε την Ελλάδα σε πολλές δύσκολες στιγμές της ιστορίας της και πιστεύω ότι τον ίδιο ρόλο μπορεί να διαδραματίσει και σήμερα. Η κυβέρνηση, από την άλλη πλευρά, πρέπει στο βαθμό του δυνατού να τη στηρίξει και εκείνη με τη σειρά της, δίνοντάς της πρώτα από όλα το δικαίωμα λόγου στα πολιτικά δρώμενα, μέσα από το δικαίωμα της ψήφου. Δεν μπορούμε να μιλάμε για μια ουσιαστική εθνική στρατηγική για την Ομογένεια και να μην παρέχουμε στους ανθρώπους της, που αποτελούν τους καλύτερους πρεσβευτές της χώρας μας στο εξωτερικό, το ρόλο που τους αξίζει. Ο ευκολότερος τρόπος για να γίνει αυτό είναι να τους δοθεί η δυνατότητα να ψηφίζουν στον τόπο μόνιμης διαμονής τους και να μην έρχονται στην Ελλάδα για να ψηφίσουν. Αυτό νομίζω πως είναι το λιγότερο που μπορούμε να κάνουμε. Όλα αυτά, όμως, όπως και η εθνική στρατηγική, δεν μπορούν να επιτευχθούν, αν δεν υπάρχει σύμπνοια και συνεργασία.